

Džema Krīva zīmējums

IZBRAUKUMS!

Es strādāju un cīnos pēc savas atzīšanas, pēc sava spēka mēra, zinādams, ka neviens nespēj visiem pa prātam izdabāt un tādēļ arī es nē.

Kronvaldu Atis

3x3 2013 Vudhausā

– 5. –

Svētdien, 6. janvārī

Izbraukums!

Svētdien, 6. janvārī notiks 3x3 programmā paredzētais izbraukums. Noturēsim referātu un rīta ievirzi kā parasti, vienīgi iesim uz pusdienām 10 minūtes ātrāk plkst. 12.30. Veikli paēdīsim pusdienas (*Croissants*) un plkst. 13.00 salasīsimies pie ozola gativi izbraukt.

Programmā paredzēts braukt vai nu uz Monarto Zoo, vai uz Victor Harbor. Zoo izmaksā: ģimene (2+2) \$85, pieaugušais \$31,50, *Concession* \$22, bērns

(4-14) \$18. Victor Harbor zirga tramvajs izmaksā turp un atpakaļ/vienā virzienā ģimene (2+2) \$22/16, pieaugušais \$8/6, bērns (4-15) \$6/4.

Atpakaļ jāizbrauc tā, lai var tikt uz vakariņām plkst. 18.00 (apmēram plkst. 16.30). Braukšanas instrukcijas ir klāt pieliktajās kartēs. Pirms izbraukšanas lūdzums pasakiet, uz kuru gala punktu jūs brauksiet.

Laimīgu ceļu!

Jolanta un Kārlis

Svētbrīdis sestdien, 5. janvārī

Šodien svētbrīdī klausījāmieš Sālamana vārdus par pateicību:

PACIETĪBAS SPĒKS

„Pacietīgais ir labāks nekā stiprais.“

(Sal.pam.16:32a)

„Kas ir pacietīgs, tas ir arī gudrs!“

(Sal.pam.14:29)

Andris arī nolasīja sekojošo stāstu, kas mums lika daudz pārdomāt, ko daram un sakam, un kā tas var iespaidot citus. Paņēmām šo gudrības domugraudu līdzi.

TĒVA PADOMS

Reiz dzīvoja puisis ar sliktu raksturu. Tēvs iedeva viņam maisu ar naglām un teica, lai puisis iedzen vienu naglu vārtu stabā ikreiz, kad zaudē pacietību vai sastrīdas ar kādu.

Pirmajā dienā viņš vārtu stabā iedzina 37 naglas. Nākamajās nedēļās viņš iemācījās kontrolēt iedzīto

naglu skaitu, samazinot to ar katru dienu. Viņš saprata, ka vieglāk ir kontrolēt sevi, nekā dzīt naglas.

Beidzot pienāca diena, kad puisis vārtu stabā nēdzina nevienu naglu. Tad viņš aizgāja pie tēva, lai paziņotu viņam šo jaunumu.

Tad tēvs teica puisim, lai tas izvelk vienu iedzīto naglu katru reizi, ka viņš nezaudēs pacietību. Beidzot pienāca diena, kad puisis varēja tēvam paziņot, ka ir izvīlis visas stabā iedzītās naglas.

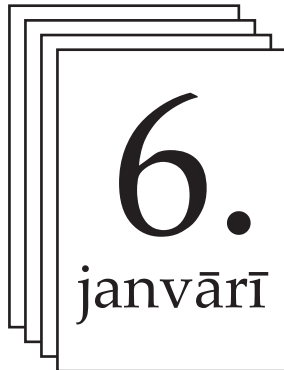
Tēvs aizveda dēlu līdz vārtiem un teica:

„Dēls, tu esi uzvedies lieliski, tomēr paskaties cik daudz caurumu ir palikuši vārtos. Vairs nekad tie nebūs tādi paši kā agrāk. Kad tu ar kādu strīdies un sarunā nepatīkamas lietas, tu atstāj viņam tādas pašas rētas, kā tās uz vārtiem. Vari ietriekt cilvēkam krūtīs nazi un pēc tam to izvīlēt, bet tur vienmēr paliks rēta. Un vairs nebūs svarīgi, cik reizes lūgsi piedošanu. Rēta paliks. Rēta, kas cirsta ar vārdiem, sāp tikpat ļoti kā fiziska rēta.“

Irēne

Dienas norise

Svētdienā, 6. janvārī

7.00	Rīta pastaiga/vingrošana (Gvido Tobis)
7.45	Svētbrīdis (Andris Ziedars)
8.00	Brokastis
9.00	Dienas iezvanīšana zem ozola (Aina un Gvido Tobji, Jolanta, Kārlis)
9.20	Referāts: Zane Šmite – <i>Tradicionālā dziedāšana</i>
10.20	Fotogrāfēšanās grupas bildei
10.30	Kafija
10.40	Rīta ievirzes
12.30	Pusdienas
13.00	Salasīšanās pie ozola izbraukumam uz Monarto Zoo / Victor Harbor
18.00	Vakariņas
19.00	Ģimeņu vai komandu Stafete 2 (Gita un Petras Nestecki)
20.30	Pasaka, <i>Aijā, žūžū</i> (Latvijas viesi)
21.30	Filma <i>Brīnumu paralēles</i> (Aina un Gvido)
22.30	Zolīte, kārtis, novuss, satikšanās...

Pirmdienā, 7. janvārī

7.00	Rīta pastaiga/vingrošana (Gvido Tobis)
7.45	Svētbrīdis (Andris Ziedars)
8.00	Brokastis
9.00	Dienas iezvanīšana zem ozola (Aina un Gvido Tobji, Jolanta, Kārlis)
9.20	Referāts: Brigita Ellere – <i>Latvijas mākslas vecmeistari</i>
10.20	Kafija
10.40	Rīta ievirzes
12.40	Pusdienas
13.40	Pēcpusdienas ievirzes
15.40	Launags
16.00	Brīvs laiks
16.30	Puduri
17.30	Vakariņas
19.00	Atvadu vakars (Kārlis, Jolanta)
20.30	Pasaka, <i>Aijā, žūžū</i> (Latvijas viesi)
21.30	Atvadu vakars
22.30	Zolīte, kārtis, novuss, satikšanās...

Eju pirtī, teku pirtī, pirtī mūžu nodzīvoju...

Ar lielu interese klausījāties, ko Aina un Gvido stāstīja par latviešu pirti, jo lai gan paši esam dažas reizes bijuši pirtī Latvijā, daudz ko šodien iemācījāties.

Pirts ir spēlējusi lielu lomu latviešu dzīvē. Senos laikos pirts nebija mūrēta, tikai salikta. Dzirdējām gan par zaķīšu, gan melnajām un baltajām pirtīm.

Kārlim bija ļoti liela ziņkāre par melnām pirtīm – kā ugunsroku sagatavoja, kur pazuda dūmi, ja nebija skurstenis, un kādi tieši bija izmēri. Mums pārējiem likās, ka Kārlis jau sāk plānot pats savu pirtiņu būvēt.

Senos laikos pirtī dzemdēja bērnus, jo tā bija svēta, tīra un silta vieta nomalē. Pirtis parasti būvēja pie ūdens – pie upītes, ezera vai dīķa. Pirtiņā vajadzēja ūdeni, ko uzliet uz sakarsētiem akmeņiem, lai radītu tvaikus. Pēc pirtiņas arī ieleca ūdenī. Bieži būvēja kopīgo pirti, ko visi kaimiņi tad lietoja. Sestdienas vakarā devās uz pirti – ne tikai mazgāties, bet tikties ar citiem.

Parasti bija divstāvu soli pirtiņā, kādreiz pat trīsstāvu. Pirtiņas varēja izmantot dažādām vajadzībām, piemēram, žāvēt labību, gaļu un graudus alus gatavošanai, kā arī kausēt medu.

Aina bija rūpīgi sagatavojusi dažādas pēršanas slotas, dažādām vajadzībām. Tradicionālās slotas gatavo no bērziem – lapas ir maziņas un stingras. Pērša-

na ar slotām veicina karstā gaisa pieplūdi ķermenim. Vasarā slotas nav jāmercē ūdenī, tās lieto svaigas, bet vasarā jau tās izžāvē, lai būtu slotas arī ziemā. Žāvētās slotas jāmercē ūdenī pirms lietošanas. Gvido veikli un ar redzamu pieredzi demonstrēja pirtnieka pēršanas mākas ar šīm slotām. Mēs visi apbrīnojām viņa tehniku, un kad pievienojās Aina ar savu slotu, tas mums sagādāja dubultu prieku. Viņu žiglās kustības pār Ineses ķermeni nepārprotami atgādināja automašīnas mazgātuvī, kurā lielas birstes rotē uz priekšu un atpakaļ gar mašīnas augšu un sāniem. Ar to negribam nekādā gadījumā salīdzināt Inesi ar automobili. Aina pastāstīja par ziedu slotiņām, tā arī par slotiņām, kuras gatavo no graudu zālēm un smilgām. Vīkšķus gatavo no dažādiem augiem un tos lieto masāžai. Kā pareizi lietot slotiņas ir vesela māka.

Aina pastāstīja, kā var pārvarēt dabīgo kautrību un ieiet pirtī pliks. Viņa apgalvoja, ka pirtīs nav lūriķi! Aina un Gvido papildināja stāstījumu ar bildēm un pat ar dziesmu par pirti. Redzējām viņu pašu pirti aplātu ar ziemas sniegu. Aina un Gvido tik daudz stāstīja, ka nebija iespējams visu piezīmēt. Paldies par interesanto stāstījumu! Nevaram sagaidīt nākamo iespēju kārtīgi izpērties latviešu pirtī!

Andis un Rudīte

Aina taisa pirts pēršanās slotiņas.

Aina un Gvido „noper“ Inesi ar slotiņām.

Gvido un Ainas pirts.

Ceļā uz XXV Dziesmusvētkiem – Ivars Cinkuss

Ivara Cinkusa stāstījums par Dziesmusvētkiem bija raīts, informatīvs un iestarpināts ar asprātīgām anekdotēm par Dziesmusvētku vēsturi, par nākamajiem svētkiem, kā arī par *aizkulisēm*. Ivaram bija bagāts informācijas klāsts, no kura smelties, jo viņš ir ilggadīgi strādājis diriģēšanas laukā un kopā ar Airu Birziņu ir nākamo Dziesmusvētku Noslēgumu koncerta mākslinieciskais vadītājs.

Ko Ivaram nozīmē Dziesmusvētki? „Latviskās gara telpas attīrīšanas iespēja. Tā atjauno lepnumu par savu nāciju, kopā tīram latviešu gara telpu“.

Mazliet ieskicējot kora diriģēšanas vēsturi Latvijā, Ivars stāstīja, ka Latvijas kora diriģēšanas pasaule tika smagi ietekmēta okupācijas laikā, kad liela daļa kora diriģentu aizbrauca prom no Latvijas vai tika aizvesti. Viņu vietā nāca jaunā paaudze, kurai nebija kora diriģēšanas pieredzes. Tomēr latviskā esence tika saglabāta, un kora dziedāšana turpinājās spēcīgi.

Dalībniekiem bija interese par virsdiriģentu izraudzīšanu. Dziesmusvētku virsdiriģentu izraudzīšanai nekad neesot bijušas nospraustas vadlīnijas. Ivars aprakstīja šo procesu, sākot ar viņa paša diriģēšanas laiku, ko viņš aprakstīja par *Imanta Kokara ēru*. Imants Kokars esot viens pats noteicis, kurš būs virsdiriģents, bet 1990. gadā virsdiriģentu vēlēšanās bija iesaistīti visi kora dziedātāji. Šo Ivars aprakstīja par *skautuma konkursu*, jo dziedātāji parasti balsoja par sava kora diriģentiem vai arī par tiem diriģentiem, kuri bija viņiem simpātiski, varbūt nepieņēmoši vērību diriģentu diriģēšanas spējām. Virsdiriģentu skaits arī bijis neierobežots – vienīgi žūrijas vadītājs varēja nodrošināt, ka viņš neizpalika no virsdiriģenta goda, *novelkot stripu* zem sava vārda vienalga, vai tas parādījās pirmajos sešpadsmit vai divdesmit piecu vispopulārāko skaitā.

1993. gadā virsdiriģentus ievēlēja paši diriģenti, bet šo izraudzīšanas procesu arī neatkārtoja. Pēc tam tika sastādīti izraudzīšanas kritēriji, un, lai kļūtu par virsdiriģentu, bija pirmkārt jābūt profesionālam diriģentam, reģionālā līmenī jāvada kopkori, jābūt pieredzei, stāvēt liela kora priekšā – un jābūt arī personības valdzinājumam, lai mācētu uzņemt kontaktu ar lielu kori.

Šī gada Dziesmusvētku Noslēguma koncerta virsdiriģentu izraudzīšana ir Ivara rokās – kopā ar Airu Birziņu, jo viņi ir šī koncerta mākslinieciskie vadītāji. Lai konkurētu uz virsdiriģenta godu, Ivars ar Airu izveidoja savu sarakstu, tad kopā ar kora nozares padomi izsijāja

FOTO Ojārs

katru kandidātu. Diezgan spēcīga diriģentu paaudze ir izveidojusies, un no septiņpadsmit virsdiriģentiem deviņi būs debitanti.

Koncerta programmā ir divdesmit piecas dziesmas. Kaut arī jāuzmanās koncerta programmā iekļaut par daudz jaundarbus, būs dziesma, kur ir īpašs pasūtījums šim koncertam – Uga Prauliņa dziesma *Līgo – Jāņu nakts mistērija*. Noslēguma koncertā varēs piedalīties visi kori, gan repertuārs būs iedalīts tā, lai piecas no visgrūtākajām dziesmām nebūtu visiem jādzied. Ivars sagaida, ka kopā dziedās ap 15 000 dziedātāju.

Bija sāpīgi noklausīties, kā *novadu reforma* ir kora darbību nelabvēlīgi ietekmējusi. Skolu un kultūras namu slēgšana ir nozīmējusi, ka nav vairs tik daudz dziedātāju. Finansiālā atbildība atņemta no Valsts un uzlikta pašvaldībām. Ilgtermiņa sekas varētu būt diezgan skumjas. Šis jautājums ļoti piesaistīja klausītāju interesi, un šis temats tika tuvāk iztēzāts nākamajā dienā politikas ievirzē, kad pārrunāja kultūru un politiku Latvijā.

Taču kopumā situācija ir visnotaļ pozitīva, un kuros iesaistās ļoti daudz jaunu cilvēku, kas nodrošinās Dziesmusvētku tradīciju nepārtrauktību.

Paldies, Ivar!

Madamanderson

FOTO Ojārs

Glezošanas ievirze

Glezošanas ievirzē piedalās divi pieauguši un četri mazāki gleznotāji. Mazākie jau vairākus gadus esot gleznojuši, kamēr mums abiem nebija ne jēgas. Ievirzi vada Aina Tobe (Kad šī sievietē vispār atpūšas?), pati gleznotāja, kurai ir vairāku gadu pieredze šajā jomā... Aina ir Liepājas Mākslas koledžas absolvente, un viņas gleznas ir bijušas izrādītas vairākās mākslas izstādēs. Viņa ir arī jau iepriekš mācījusi mākslu un gleznošanu 3x3 nometnēs Latvijā.

Vispirms viņa mums parādīja dažus savus darbus. Šajās gleznās var manīt, ka Aina ir īpaša saprašana par meža dzīvniekiem, un ka viņa jūtas ērti un it kā ir viena ar dabu. Ap šo laiku mēs pieaugušie sākām justies *drusciņ* nervozi un satraukti. Gleznas bija tik augstā līmenī... Ko viņa no mums sagaida? Varbūt mēs esam izvēlējušies nepareizo ievirzi? Vai nebūtu vieglāk adīt maučus? (* Mēs vēlāk ievērojām, kas notiek mauču adīšanā (!). Atbilde ir – ne.)

Mums nebija par ko baidīties, jo Aina mūs mierīgi paņēma aiz rokām un rociņām, un mēs sākām no paša sākuma – iepazīnāties ar krāsu pamatiem – vispirms ar pamatkrāsām un kā tās lietot. Ja samaisa sarkanu krāsu ar dzeltenu, iznāk oranža; ja samaisa dzeltenu ar zilu, iznāk zaļš, un ja samaisa zilu ar sarkanu, radās tāda neaprakstāma, šausmīga, tumša *bleh!* krāsa. Turpmāk zils ar sarkanu gandrīz nekad nesatikās. Mēs drīz ievērojām, ka mums visvairāk patika lietot tikai *skaistās* krāsas – rozā, akva, lillā, aprikozu krāsu utt.

Mūsu pirmais uzdevums bija krāsot – makaronus! Paldies Dievam! Nebūs jāglezno ne dzīvnieku, ne cilvēku, ne kaut kādu citu priekšmetu, par ko citi cilvēki vēlāk domās, „...bet kas tas vispār ir?“ Drīz vien mēs sastapām dažas problēmas. Jo bija sevišķi karsta die-

na, bija jāglezno mājas iekšpusē, un mūsu plašā, brīvā, enerģiskā tehnika kļuva krietni ierobežota. Vajadzēja būt *uzmanīgam!* Tomēr, es dabūju desmit reizes vairāk krāsu uz pirkstiem nekā uz makaroniem. Šur tur krāsa uz makaroniem tomēr gadījās, un pēc stundas mums bija diezgan krāsotu makaronu, lai savērtu tos vēlāk krellēs. Forši! Būs kaut kas ko rādīt (vai uzdāvināt) radiem, un bērni bija sevišķi sajūsmināti par saviem radošiem darbiem.

Nākošā dienā mēs sākām rīkoties ar papīru. Uzdevums tāds – brīvi un neapzināti uz šī papīra *švikāt* (nevis „skribellēt“), un tad meklēt starp šīm svītrām organiskās formas – dzīvniekus, cilvēkus, augļus utt. Šis drīz vien izrādījās grūtāks darbs nekā mēs bijām iedomājušies, un palika pavisam skaidri, ka bērniem daudz stiprāks iztēles spēks nekā pieaugušiem! Viņu darbi bija jau pusceļā pabeigti, kamēr mēs vēl meklējām šos paslēptos zvērus. Vai pele ar trīs ausīm ir pieņemama? Pīle ar vienu kāju? Aina pacietīgi mums izskaidroja, ka mūsu mērķis šodien nav būt par realistiem, bet izpētīt mūsu iztēles spēju (vai nespēju.) Mēs tad iekrāsojām šos dzīvniekus – BET – tikai drīkstēja lietot divas krāsas – melnu un baltu (un viņu maisījumus – vairākus pelēkus toņus). Bērni ir savas gleznas jau pabeiguši – mēs abas apsoliām tās pabeigt pirms izstādes. Pēc divām dienām viena lieta ir pilnīgi skaidra, ka ar vecumu cilvēks paliek arvien uzmanīgāks un baidās pieļaut *kļūdas*. Šis ir sevišķi manāms mākslā. (Varbūt ietu labāk pēc glāzītes vīna?)

Rīt mēs ceram sākt kaut ko jaunu – gleznot aborigēnu stilā, lietojot mazus punktiņus. Katrs ir uzaicināts piedalīties!*

Tania Petrova

(*Tā daļa par glāzīti vīna bija joks)

Evelīna Nestecka

Kaija Lārmāne

Emilija Nestecka

Irēne Ziedare

Par bitēm

Sestdien, 5. janvārī piedalījies Ainas un Gvido ievirzē par ģimeņu godu svētkiem. Šodien informācija bija ne tik daudz par cilvēkiem, bet par bitēm! Izrādās ka Gvido nodarbojās ar bišu stropiem, un līdz ar to ir ļoti zinīgs par šiem maziem kukaiņiem.

*Līgo saule, līgo bite
Pa lielo tūrumiņu;
Saule, sienu kaltēdama,
Bite, ziedus lasīdam’.*
t. dz.

Bites dzīvo kā bišu kamols tā saucamā *saimē*. Senos laikos bitenieki ievilka krustus vai rakstus koku mizā, lai norādītu, kurš bišu kamols pieder kam. Notika arī *medus medniecība*, kur medus *pirāti* klaiņoja apkārt, meklēja medus stropus, izlaupija un izpostīja tos, un tad gāja tālāk (līdzīgi lāčiem).

Tā lai biteniekus nesadzeltu pārāk daudz, bitenieks lieto dūmus, lai apdullinātu bites – dūmos viņas noreibst un paliek mierīgas. Tad bitenieks var droši pievākt medu no šūniņām. Vislabākie dūmi nāk no prauliem, kas ir satrudējis koks dedzināšanai.

Jaunās bites nelido, bet viņas tomēr ir ļoti strādīgas un veic remonta un labošanas darbus stropā. Darba bites ir tās, kuras mēs redzam dārzā. Bites var uztvert ziedputekšņus vienu kilometru attālumā!!! Bites arī var uztvert, ja cilvēki ir nemierīgi, un līdz ar to bites arī ir vairāk satrauktas.

Gvido stāstīja, ja viņš ziemas mēnešos pieejot klāt stropam, nedzird nekādu dūcienu bišu stropā, viņš pieklauvē pie *durvīm*, un tad bites parasti atsaucās ar manāmu rūcienu un dūcienu. Tas tad ir laba pazīme, ka viss ir OK. Otrkārt, ja ir klusums, tad ir aizdomas, ka viss nav kārtībā ar bišu māti, vai iespējams, ka me-

dus mednieki ir jau piestājušies.

Mitoloģijā bites jau parādījās 55-60 miljonus gadu pirms cilvēces! Vau!!! Pārrunājām dziednieciskās īpašības, kas atrodas medū.

Aina mums norādīja uz pieciem punktiem, kā pielietot bišu strādīgumu un uzticību mērķu sasniegšanai:

1. Tiec skaidrībā, ko tu vēlies. Emocionāli atsvēsinies no tā, atlaid to.
2. Nolem, ko tu vēlies. Uzstādi sev pavisam grandiozu mērķi, kuru sasniegšana tu pats būsi patiesi satraukts.
3. Atbrīvojies un attīries no negatīvām un ierobežojošām nostādnēm (uzskati, ka *tas nav iespējams*, šaubām, iekšējām pretrunām, traucējošiem zemapziņas impulsiem, nemieru, u.c.)
4. Sajūties tā, ka tu jau esi sasniegjis un dabūjis vēlamo. Iztēlojies to visos sīkumos, iesaistot visu maņu sniedzamos signālus.
5. Atbrīvo savu vēlmi, neuztraucies par tās norisi, ļauj, lai pasaule visu izdara tavā vietā. Tai pat laikā, ļaujies negaidītiem impulsiem, kas tev pateiks priekšā, ko kurā brīdī darīt.

Mierīgi un bez saspringuma gaidi, kad viss būs tā, kā vēlies, bet, visticamāk, ka būs VĒL LABĀK!

„Kad tava iekšējā balss ir kļuvusi skaidrāka un sakārtotāka nekā visi signāli un skaļā informācija no ārpusēs, tad var teikt, ka esi kļuvis par savas Dzīves Meistaru.“

Noslēgumā padziedājām bišu dziesmas, noskaitījām mantras, dziedinājām viens otru un padūcām kā bitītes. Paldies Gvido un Aina par tiešām informatīvo sniegumu.

Irēne Vanagos!

Alus iznīcināšanas biedrība... (AIB)

Danču vakarā – piektdienas vakarā, par godu pārāk lielam daudzumam alus, tika nodibināta īpaša alus iznīcināšanas biedrība, ar kuras palīdzību novērstu pārmērīgu alus lietošanu citiem saieta dalībniekiem.

Tā kā Austrālijas latviešu sabiedrībā ir novērojams biedrību trūkums, kas īpaši atbildētu par alkohola lietošanu, šī gada 3x3 saieta laikā tika nodibināta īpaša AIB.

Valdes locekļi un arī galvenie iznīcinātāji Petras, Ēriks, Andris K. un Andris Z. Par statūtiem šobrīd ir pārāgri spriest, jo šīs biedrības locekļi to šobrīd vēlējas atstāt slepenībā. Vienīgi

zināms tas, lai iestātos AIB ir nepieciešams noziedot kādu kasti (24 kanniņas) ar kanniņalu, ko iznīcināt.

Gita

Politika. 3. diena

Pavirši vērojot notikumus, šķiet, ka par politiku diskutēt gribētāju skaits Ulda vadītajā ievirzē aug. Taču laikam jau tam Uldim sanāk darīt labi to, kas viņam tīk.

Soreiz kā *vakara viesis* bija aicināts šo necilo rindiņu autors, lai pārrunātu dažādus ar kultūrpolitiku Latvijā saistītus jautājumus. Tomēr sākumā iecere izgāzās, jo viesis nespēja atturēties no viegla kārdinājuma lepnumā padalīties ar Latvijas kādreizējā Finanšu ministra Ata Slaktera lielisko un neapšaubāmi saturā lietpratīgo interviju starptautiskajam finanšu TV kanālam *Bloomberg TV*, kurā augšminētais ministrs elegantā spozmē demonstrēja ES finanšu *granda* cienīgu intelektuālu vērienu, ar vieglumu prātuļojot par makroekonomiskajām norisēm pasaule un tēvijā (pilna intervija redzama iekš *Youtube*, ievadot atslēgvārdus *slakteris bloomberg*). Pēc šīs intervijas nelietīgi tautieši par leģendāru padarīja Ata visnotaļ stabili pamatoto frāzi *nasing spešal*, un vēl trakāk, klaji naidīgs komediants atļāvās nofilmēt jēlu parodiju par Godājamo Speciālistu (naidīgā parodija skatāma iekš ne mazāk naidīgā *Youtube*, ievadot atslēgvārdus *slakteris krauze*). Lai vai kā... pēc īsa brīža lepnuma par Slaktera kungu un kaunpilniem mirkliem par Krauzi, diskusija varēja sākties.

Uldi interesēja kultūras norišu atšķirības totalitā-

rā sistēmā un brīvestības apstākļos. Šo rindiņu autoram šķiet, ka lielākā daļa no pasaules kultūras mantojuma, it sevišķi mūzikā un daiļajās mākslās, ir tapusi tieši pie dižiem monarhiem un vietvalžiem (kaut vai domājot par renesanses un baroka laikmetiem). Brīvestībā un demokrātijā kultūra visbiežāk tiek padarīta par konkursu subjektu dažādos fondos citos naudas ieguves avotos, un tieši šis aspekts viesim šķita radošumu graujošs.

Tika arī salīdzināti cenzūras līmeņi okupācijas apstākļos Latvijā un latviešu sabiedrībā trimdā. Pārsteidzoši, bet paralēles ir ļoti zīmīgas – Latvijā spiestā kārtā nedrīkstējām baudīt trimdas kultūru, trimdā brīvprātīgi uzspiesti komunistiskās Latvijas kultūru. Visi paneļa dalībnieki piekrita viesim, ka kultūra stāv pāri politikai, un divdesmit gadus pēc neatkarības atgūšanas mums ir jāstāv pāri šīm domstarpībām un jāaizmirst arhaiski strīdus argumenti.

Laiks skrēja ātri, un Uldis konstatēja, ka beigas pienākušas nemanot, vēl neizrunājot visus iecerētos jautājumus, tāpēc tika nolemts pārrunas par Latvijas kultūrpolitiku nākošajā dienā turpināt tādā pašā sastāvā un degsmē.

Ja lasi šīs rindas jau svētdien no rīta, tad nāc un pievienojies.

Ivars Cinkuss

Politikas ievirzes dalībnieki smejas par Slaktera 2008. gada „Nasing spešal“ interviju, ko rādīja Ivars.

Lasiet *Tauriķi* krāsās!

Tauriķis lejuplādējams (krāsās) tīmeklī <http://taurikis.com>

Stafetes (rīko Nestecku ģimene)

Vakar notika Stafetes, un jūs noteikti domājat, kas ir Stafetes? Stafetes ir labi pavadīts laiks tāpēc, ka mēs bijām sadalīti komandās ar spaiņiem uz galvām un rēcām mūsu komandas saucienu. Bija divi komandu nosaukumi – *Zvēri* un *Putni*.

Es, Kaija, domāju, ka man vislabāk sanāca nest pudeli, muguru ar muguru ar manu mammu Jolantu. Es, Evelīna, domāju, ka man vislabāk patika ģērboņa

zīmēšana, jo man patīk zīmēt. Man, Emīlijai, vislabāk izdotos darīt avīzes piegādāšanu.

Ja jūs tur nebijāt, jūs ļoti daudz nokavējāt, bet ne-raizējaties, šovakar būs vēl viena stafete, tāpēc nāciet un jauki pavadiet laiku!

Kaija Lārmane un Evelīna Nestecka un Emīlija Nestecka

Priekšā bērni: Ronans Lārmanis, Kārlis Hach, Emīlija Nestecka, Evelīna Nestecka, Kristaps, Hach, Kaija Lārmane. Otrā rindā: Jānis Laurs, Uldis Ozoliņš, Inese Pētersone, Brigīta Ellere-Koše, Petras Nesteckis, Gita Nestecka. Trešā rindā: Kārlis, Andis Bērziņš, Andris Kariks (trūkst Ojārs Greste).

Karstā vasarā karsta zolītes cīņa!!!

3x3 slavenais zolītes turnīrs ar atkal pilnās burās! Vakar vakarā varēja manīt gaisotnē spēļu karstumu. Šogad astoņi spēlētāji sadalījās divās komandās.

Pirmā četrniekā cīnījās Irēne Ziedare, Kārlis Ātrēns, Andris Kariks un Sallija Cīrule. Otrā četrniekā cīnījās Petras Nesteckis, Andis Bērziņš, Rudīte Bērziņa un Andris Ziedars.

Pirmā grupā jau ātri izrāvās uz priekšu Kārlis A., sekmīgi izspēlējot zoli. Kārlis spēja aizsargāt pirmo vietu, un sīvā cīņa turpinājās starp pārējiem, lai iegūtu otro vietu. Sallija būtu ierindojusies otrā vietā, bet viņai bija jābrauc prom pirms fināla. Tātad cīņa par otro vietu bija starp Irēni Z. un Andri K. Bija jāspēlē vēl četras papildus spēles, lai izšķirtu otro vietu finālam. Andrim K. veicās pēdējās rokās, un viņš ar Kārli ierindojās finālā.

Punktu skaits: Irēne –7, Kārlis A.+17, Andris K.+5, Sallija –15.

Otrā četrniekā abi Bērziņi – Andis un Rudīte jau no paša sākuma rādīja savu klasi un ierindojās plusos. Tā gāja gandrīz visu spēli. Andis un Rudīte bija plusos un Petras un Andris Z. mīnusus. Pēdējās rokās tomēr notika dažas būtiskas izmaiņas. Bija drošs, ka Andis B. ar konsekventi labu spēli ierindosies finālā.

Pēdējā roka bija izšķiroša; vai nu Rudīte, Petras, vai Andris Z. būs laimīgs un iekļūs finālā.

Beigu punktu skaits: Andis B. +13, Rudīte –3, Petras –11, Andris Z. +1.

Finālā tad piedalīsies Kārlis A., Andris K., Andis B. un Andris Z. Vēlu sekmes un drosmi visiem finālistiem!

Andris Ziedars

3x3 atmiņu vakars

Arņa un Māras Siksnas vadībā plkst. 21.30 3. janvārī 2013. g.

Nu vispirms ir sirsnīgi jāapsveic visu 3x3 saimi un palīgus Austrālija, kuri ir tik sekmīgi jau 30 gadus piedalījušies un organizējuši tik daudzus brīnišķīgus un vērtīgus saietus!

Šis Arņa un Māras Siksnas vadītais vakars bij svarīgs jubilejas vakars, lai atzīmētu šo vērtīgo sasniegumu. Vai tiešām ir aizgājuši 30 gadi?... kur tas laiks tā ir aizskrējis?

Apsveicam visus vadītājus, līdzstrādniekus, palīgus, pasniedzējus un it sevišķi ģimenes, kuras ir piedalījušās 3x3 visus šos gadus!

Vakars tā lēnām un mierīgi iesākās *Lielajā balle istabā*. Istabas vidū bij mazs, zems galdiņš glīti apsegts ar baltu galdautiņu un virsū arī divas sarkanbaltas krāsas tautiskās jostas. Pa starpām 30 mazas svečītes, kuras bija arī uz grīdas un virs kamīna. Virtuvē gaidīja izceptais jubilejas kliņģeris cipara 30 formā! Sagaidām rīt 45°C karstumu, un evakuāciju no rīta, bet vakars mierīgs vecā muižiņā un vēss...

Arnis Siksnas iesāka ar ievadu cerībā, ka „neiesācies krākt...” – bet tā šai vakarā nenotika, un sekoja interesanti stāsti, komentāri un spilgtas atmiņas. Klāt arī bija 9 vadītāji no iepriekšējām 3x3 nometnēm! Vai tas bij vajadzīgs, vai ne, bija vakaram formēta *žūrija* sastādīta no ārzemju viesiem. (Paldies Dieviņam, ka viņiem patikās, ko viņi dzirdēja, un vakara beigās tomēr deva pozitīvas atsauksmes! Viņi visi apstiprināja un redzēja to emocionālo spēku, dziļo vērtību un jēdzienu, kas ir 3x3 un ka tas turpināsies!)

Arnis Siksnas aicināja visiem piedalīties pārrunās ar saviem pārdzīvojumiem un domām, bet tūlīt prasīja, kuri klātesošie ir bija pirmajā 3x3 nometnē Austrālijā? Laikam bija četri!

Arnis deva arī tādu pārskatu/vēsturi 3x3 nometnēm, skaidrojot, ka Austrālijas nometne 1983. gadā sekoja *pēdās* Līgas Rupertas 1981. nometnei ASV Garezerā 1981. gadā.

Austrālijas 3x3 pasākumu domu *tēvs* bija Juris Ruņģis, kurš stingri atbalstīja un ieteica šo ļoti svarīgo 3x3 pasākumu Austrālijā.

Bij divi svarīgi pasākumi Austrālijā šajā laikā, kuri paralēli iesākās un veidojās: t.i., Vasaras Vidusskola Normanvila/Adelaidē un 3x3, kuras paralēli, bet svarīgā veidā atbalstīja Latvijas kultūras apziņu un stāju. Akcijas abām organizācijām tika iesāktas.

Sākās tūlīt atmiņas un komentāri par pirmo 3x3 nometni Kanberā 1983. gada. Ojāram Grestam pirmais dziļi emocionālais iespaids bija – *cik šausmīgs bija ēdiens*. Bijušais armijas pavārs (un švakais saimnieks) gatavoja desas, kuras pēc pāris dienām tika pārceptas/pārtaisītas/pārstrādātas par citām tādām... nu *ķenguru bumbiņām*... bet tomēr gāja pie sirds viņam ugunskura vakars, dziedāšana, teātris un tuvināšanās Kanberas 3x3!

Uldis Ozoliņš bija novērojis, ka cilvēki, kuri piedalījās 3x3 bij *meklētāji* un ka ar Kultūras dienām vienkārši viņiem nepietika. 3x3 bij kaut kas jauns, un šī nometne *sasauca* cilvēkus un tādus, kuriem bija speciāla

noskaņa... citi uzskati. Sanāca izcila grupa cilvēku.

Māra Siksnas vēroja, ka 3x3 tikai runāja latviski, un ka šī nometne bij tāda *salīņa*. Visas trīs ģimenes paaudzes tika aicinātas. Māra arī atceras ēdienu pirmajā nometnē tāpat kā jau Ojārs, bet vēl viens variants bij *vombata bumbiņas*. Tik slavenas un cietas bija šīs gandrīz ēdamās bumbiņas, ka drīz bija izveidotas 3x3 mākslas konkursam, kur krāsoja bumbiņas, un tās tad palika par iedvesmotām, krāsotām *vombata oliņām*!

Bij doma vest nākamo 3x3 nometni uz Adelaidi pēc Kanberas 1983, un tātad lietas sāka jau *ripot*.

Ielaidās istabā mazs siksspāris... aplidoja istabai 3 reizes (zīmīgi...) un par durvīm laukā!

Uldis Ozoliņš atminas, ka 1989. gadā 3x3 pirmo reizi aicināja uz Austrāliju viesus (mūziķus) no Latvijas.. un minēja, ka tas bija Latvijai atmodas laikā, bet arī tomēr vajadzīga *atmoda* latviešiem šeit Austrālijā. Bija folkloras ansamblis *Ilgi*. Šis ansamblis tika sarunāts un kontaktēts Latvijā tādus... nu *šaubīgos laikos*, stāsta Arnis, un satikšanās *slepenā veidā*. *Ilgi* pirmo reizi ceļoja uz Austrāliju, lai uzstātos Kultūras dienās Brisbanē, un nezināja pēdēja momentā, vai viņi ieradīsies, vai ne..! Viņi tomēr atbrauca (ka saprotu 1 stundu pirms izrādes sākumu) un tomēr uzstājās!

Zane Šmite no *Ilgu* ansambļa tajā reizē viesojās un ir šeit 3x3 nometnē ar mums patreiz, kā arī koncertēja nesenās AL Kultūras dienās Adelaidē. Par pirmo braucieni viņa stāstīja, ka nebija *sagatavota*, un ka bij totāls kultūras *šoks*, nākot no tādas *padomju bērnu pasaules*. Brisbanes Kultūras dienas bija *sapnis*... nebija laiks *izpūst gaisu*. Daudz iespaidu. *Aktīva un milzīga kustība!*

Sākums Latvijas 3x3... (Līga Rumbuleja) sp?. 81 līdz 89 gadam bij ārkārtīgi bagāts posms. 1990. g. sākās pirmais Latvijas 3x3. *Svarīgi brīži... Lūzuma brīži... kādi tie bija...*

Rudīte Bērziņa specifiski atceras zolītes spēlētājus 3x3 nometnēs. Šī grupa viņai likās tie, kuri visvairāk dziedāja un smējās. Viņi taču vienmēr priecājas bezgalīgi, un tātad viņa arī piebiedrojās! Rudīte (un man liekas daudzi) atceras to zolītes turnīru, kuru beidzot uzvarēja Dace Dārziņa pēc milzīgas *cīņas* ar Artūru Uškānu!

Rudītei feinas atmiņas par Latgales kultūras iespaidu Adelaides 3x3 un it sevišķi televīzijas programma *Lob Rit Nunyara*, ko izdomājis un realizējis Edgars Greste (Jezups) un kopā ar Artūra Uškāna sievu... (Magdalēnu?). Šī televīzijas programma par *dzīvi* 3x3 bija rādīta brokastu laikā, un visi atnāca uz brokastīm laicīgi, lai skatītos *ziņas* 3x3 caur mūsu īpatnējo Latgales viesu acīm!!! Bij arī tiešām citi humora pilni priekšnesumi, un arī sākums Jāņa Čечиņa *Kabaret de Rīga*, kurš arī ceļoja uz gandrīz visām Austrālijas galvaspilsētām.

Anita Andersone ir vienmēr vērtējusi, ka visas paaudzes ir varējušas piedalīties radošā veidā... lai viņi kā dalībnieki būtu iesaistīti. Ļoti mīlīgas īpašības parādās 3x3 nometnēs.

Turpinājums 10. lpp.

Ulda trešā atmiņa par 3x3

3x3 atmiņu vakarā ar savu garo runāšanu spēju pastāstīt tikai divas no savām trijām plānotajām atmiņām. Visas atmiņas bija par dažādību 3x3 dalībniekos, un kā tā arī atspoguļoja mūsu plašāku latviešu sabiedrību.

* * *

Iepazīšanās vakarā šinī 3x3 Tania un Brigita (un nedaudz Jānis) stāstīja par dzīves grūtībām, Tania un Brigitas gadījumā arī par redzamām traumām. Tā nav pirmā reize, ka tādi dzīves stāsti atklāti, un Līga Ruperste ar saviem psiholoģijas kolēģiem uzskata, ka 3x3 ir vide, kur šādi stāsti var droši pacelties.

Padomāsim par grūtībām un atklātību.

Latvijā atklātība, it sevišķi par savām personīgām problēmām bija (Padomju laikā) un vēl joprojām var būt – bīstama. To nereti mēdz izmantot citi. Austrālijā, turpretim, ja cilvēks NAV atklāts, tad bieži vien nav respekta pret viņu. Un kā ir mūsu latviešu sabiedrībā? Kaut ir indivīdi izņēmumi, latviešu sabiedrība šeit nav raksturīga ar atklātību par problēmām – personīgām vai organizatoriskām, vai plašākas, sabiedriskas. Plašākā sabiedrībā pagātnē jebkādu kritiku uzskatīja kā teju nodevību kopējiem, nelokamiem mērķiem; organizatoriskās kritikas uzskata ka ir sevišķi sāpīgas („mēs taču darām visu labāko“), un personīgās problēmas bija tikai čalošanas vai aprunāšanas objekti („tā, starp mums, par šamiem: – tas dzērājs; tā ģimene tāda...“).

3x3 atmiņu vakars

Turpinājums no 9. lpp.

Andis Bērziņš vērtē to, ka notiek svarīgas pārrunas. Tās var būt īsas vai garas, nopietnas vai jautras. Feini, ka muzikanti piedalās, piediedrojas un var ar viņiem sastrādāties un muzicēt! Svarīgi arī, ka cilvēki var būt tādā vidē, kur var dot no sevis.

Svarīgi arī rakstīt!!

Irēne Ziedare ir atradusi, ka cilvēki ir vienmēr bijuši pretimnākoši un piedāvā uzvest priekšnesumus, kuri varbūt jauni viņiem, bet kuros viņiem būtu liela interese, enerģija un sajūsma! Irēne ir jau pasniegusi vitrāžas taisīšanu 3x3 vairākus gadus!

Irēne minēja, ka visi bij nobijušies sakarā ar *Mille-nium Bug* un vai 3x3 būtu noticies...!

Kārlis Ātrens ļoti atcerējās Fols Krīkā (Falls Creek) 3x3, jo ir gandrīz bez apstājas dziedājis, jūsmojies un spēlējis zolīti... viņam arī patika apkārtējā daba, t.i., koki utt. Viņam ļoti patika Jāņu vakara svinības, un tā tēma tajā 3x3 nometnē un it sevišķi Mačēnu ģimenes muzicēšana!

Viņš nav kopš tiem laikiem piedzīvojis tādas acu sāpes (sūrstēšanu!!), bet atzinās, ka ir tikai gulējis 2 stundas naktī! Arnis Siksnā arī minēja, ka Jāņu vakara svinēšanā tajā janvāra Fols Krīkā vakarā bija tikpat auksts, ja ne aukstāks kā Latvijā!

Ļoti svarīgi atzīmēt to brīnišķīgo darbu, ko Ojārs Grete ir darījis ar savu fotoaparātu un *Movie Cam*,

Tania minēja, ka 20 gadus nepiedalījās latviešu sabiedrībā; Brigita minēja citas traumas un kas palīdz ar tām tikt galā. Vai nebūtu vērts runāt par to?

Atklātība nes apbrīnojamus augļus – līdzgaitniekus. Izrādās, ka problēmas taču ir daudziem, reti kāds latviešu sabiedrībā nav pats izjutis rūgtumu, vilšanos, krepņus vai, ka nav atstumts, vai ka viņa darbs vai piedeva nav vērtēts. Un ja ir atklāts par to, atrod, ka daudziem citiem ir līdzīgas vai saistītas jūtas. Nē, Tu neesi vienīgais. Un kas rodas ir tieši līdzgaitnieki, ne atrisinātāji vai dvēseļu glābēji vai mierinātāji, bet līdzgaitnieki, kas spēj dzirdēt, saprast, izjust. Tādu netrūktu 3x3.

* * *

Un tad vēl pēdējais. Atmiņu Vakara beigās vienam citam bijušajam 3x3 vadītājam minēju, ka nebija laika, būtu gribējis prasīt viņam jautājumu par citu tēmu, ko nosaucu; bet tas bijušais vadītājs atbildēja, ka tas jautājums par kontroversiālu, lai tādā vakarā paceltu, labi ka nepacēla, to labāk izrunāt pie alus galda! Mjā, nu tā it kā tīši sūtīta ironija, jo viss, ko biju teicis savās atmiņās, bija tas, ka neviens jautājums taču nedrīkst būt par kontroversiālu 3x3... Jautājums bija par folkloru, kā viņu izprot vai sludina, un vai tas pievelk vai atstumj 3x3 dalībniekus. Nu, vai nav vērts par to parunāt, teiksim, atklāti?

Uldis Ozoliņš

lai filmētu un dokumentētu 3x3 *dzīvi*. Ojāra filmētās 3x3 nometnes, kā arī tik daudz citi latviešu koncerti un notikumi ir svarīgs spogulis latviešu dzīvei un kultūrai šeit Austrālijā.

Arnīs Siksnā atzinās (smejoties), ka visi ir vērtējuši latviešu valodas mācības, referātus utt. 3x3 caur cilvēkiem ka Jāni Dušeli, Ilze Tomas, Jāni Čeciņu un Gunāru Nāgelu un citus. Latviešu valodas pētīšana, mācīšanās ir vienmēr bijis vērtīgs elements 3x3 programmā un ievirzēs.

Jaunie latvieši ar savām ģimenēm iebraukuši no Latvijas, par piemēru, Peteras Nesteckis un Jolanta Lārmane min, ka viņi pirmo reizi jutās kā *mājās*, būdami 3x3 vidē!

Andris Kariks min, ka 2000. gadā Artūrs Uškāns uzsāka *Danci*, bet NE *Tautas dejas*. Šī mūzika un muzicēšana (ka arī dancošana!) ir iespaidojusi daudzus mūziķus un ansambļus Austrālijā, kā arī klausītājus. Kopš tiem laikiem ir bijušas svarīgas un produktīvas sarunas ar tādiem kā Aldis Sils un citiem.

Beidzot žūrija caur Gvido Tobji deva savas ārkārtīgi labās atsauksmes par 3x3 – 30 Austrālijā! Pozitīvas enerģijas, emocijas un zināšanas un nākotne tika novēlētas! Viņi tiešām jutās 3x3 kā *pie savējiem*!!

Uldis Ozoliņš: „3x3 tu vari būt, kas tu esi“.

Tā beidzās patīkams vakars... divas stundas ātri aizskrēja, un pakavējāmies pie kafijas un 30 gadu jubilejas kliņģerīti!

Jānis Laurs

Izaicinājuma kalns

FOTO Ojārs

FOTO Ojārs

FOTO Ojārs

„Tauriķa“ redakcija un redaktori

FOTO Ojārs

Raksti top redakcijā.

FOTO Gunārs

No kreisās: 3x3 līdzvadītājs Kārlis Ātrens, LR Kultūras ministre Žaneta Jaunzeme-Grende, „Tauriķa“ palīgredaktore Ilze Nāgela, 3x3 līdzvadītāja Jolanta Lārmane, AL54KD vadītāji Inta Skābe (ar pirmo 3x3 Adelaidē 2013 „Tauriķi“) un Juris Skābe.

FOTO Ilze

No kreisās: Ojārs Greste, Gunārs Nāgels.

„Tauriķis“ gaida Tavu rakstu!

Redaktors Gunārs Nāgels ar prieku saņem rakstus un fotogrāfijas par notikumiem, domām, vēlmēm, kritiku, atzinību, referātiem, ievirzēm, puduriem, nodarbībām, nīkšanu, dziedāšanu,... Nododiet visus materiālus redakcijas loceklim Ojāram Grestem, vai izmantojiet e-pastu, sūtot materiālus uz **redakcija@taurikis.com**

Ar vārdu sakot, RAKSTIET!